

kan drages frem Vare efter Vare, som er underkastet ganske de samme Forhold.

Saa siger det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen, at jeg havde talt om, at denne Lovgivning særlig vilde gaa ud over de smaa handlende, men det er ikke rigtigt, siger det ærede Medlem, for de smaa handlende faar ikke de store Konjunkturavancer. Jeg vil først sige til det ærede Medlem, at Erfaringerne alle Steder fra viser, at den Slags Lovgivning gaar først og fremmest ud over de smaa, det kan man ikke komme udenom. Hvis man vil undersøge Udviklingen i tidligere Perioder, hvor man har haft en saadan Lovgivning, kommer man til det Resultat, at det er de smaa, det gaar ud over. Det er ikke noget Bevis at sige, at de smaa handlende ikke faar de store Konjunkturavancer. Nej, det er givet. Den lille Forretning, som gør et lille Indkøb, kan ikke faa en meget stor Konjunkturavance — procentvis kan den naturligvis faa en lige saa stor Avance —, men den udsætter sig heller ikke for de store Tab. Det er kun det, der fordres, naar Talen er om Konjunkturavance og Konjunkturtab, at Muligheden for Konjunkturavance maa svare til Muligheden og Risikoen for Konjunkturtab, og naar man gennem en Lovgivning vil tage Muligheden for Konjunkturavance bort, men vil opretholde Muligheden for Konjunkturtab — man kan naturligvis ikke ophæve denne Mulighed —, kunde man f. Eks. sige, at Staten skulde betale Konjunkturtab. Det vilde vist blive gode økonomiske Forhold, vi fik her i Landet, hvis man vilde gøre noget saadant. Men det maatte i Grunden være det naturlige.

Det ærede Medlem siger i denne Forbindelse ogsaa, at de smaa næringsdrivende vil ikke faa nogen Gavn af det, vi vil, vi vil kun hjælpe Overklassen, derfor vil vi have Arbejdslønnen ned. Jeg skal dertil sige — og det har ogsaa været sagt før —, at vi ønsker ikke, at Arbejdslønnen skal gaa ned, hvor det ikke er nødvendigt; hvor Virksomhederne kan opretholde Lønningerne, betragter vi det som naturligt, at de bliver staaende, som de staaar nu, indtil Reguleringen kommer i Februar. Men paa mange Omraader vil Opretholdelsen af de nuværende Arbejdsløninger kun betyde Arbejdsløshed, at Virksomheden gaar i Staa, at Arbejde, der kunde udføres her i Landet, gaar til Udlandet; og der mener vi, at det er lige saavel i Arbejdernes som i Arbejdsgivernes Interesse og ikke mindst i Samfundets Interesse, at der kommer en Ordning. Det er ikke noget, der er mere i Over-

klassens Interesse end i hele Befolkningens Interesse.

Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen sagde, at jeg havde omtalt en hel Del Ting, der ikke vedrørte Lovforslaget. Hvis vi under Forhandlingerne her vilde indskrænke os til at omtale de Ting, der stod i Lovforslagene, vilde det ikke være nødvendigt at holde Møde til Kl. 12 om Aftenen. Det er imidlertid ikke mig, der har indført denne Ordning, at omtale Ting, der ikke staaar i direkte Forbindelse med Lovforslaget. Det ærede Medlem nævnte som den første af de Ting, han omtalte som ikke vedrørende selve Lovforslaget, Cementen; men det er ikke mig, der har rejst denne Diskussion, det var det ærede Medlem selv, der omtalte Cementen mellem alle de mange Ting, han nævnte, der ikke direkte vedrørte Lovforslaget. Det ærede Medlem sagde i Dag, at hans Oplysninger om Cementen var uomstødelig rigtige, det var ogsaa det, vi hørte forleden, og det, jeg sagde, var naturligvis forkert. Jeg vil dér gerne gøre opmærksom paa, at det, han sagde i Dag, var noget ganske andet end det, han sagde forleden. Med den højtærede Formands Tilladelse skal jeg citere det stenografiske Referat af, hvad det ærede Medlem sagde forleden. Han sagde da: „Cementfabrikkerne sælger i Øjeblikket deres Cement til en Pris af 14 Kr. 50 Ø. pr. Td.“ Og han siger endvidere, at den kunde produceres for 5 Kr. Det, det ærede Medlem talte i Dag om, var ikke den Pris, som Cementfabrikkerne sælger deres Cement til, men den Pris, hvortil Cementen sælges af de handlende, der bor i en helt anden Del af Landet.

Derfor var det en misvisende Udtalelse at sige, at Cementfabrikkerne sælger deres Cement for 14 Kr. 50 Ø. Det ærede Medlem regner ikke med, at Cementen er en meget tung Vare, den kræver store Arbejdsomkostninger og Transportomkostninger, fra den gaar fra Cementfabrikken, til den naar Forbrugerne. Der er store Omkostninger til Fragt og Assurance, og for øvrigt tilbagebetale: der af den Pris, der gives for Cementen, en Bonus til Forbrugerne, den maa ogsaa trækkes fra. Emballage til Cement koster alene 1 Kr. 40 Ø. pr. Td., og der er saa de Arbejdsomkostninger og Transportomkostninger, som jeg har omtalt. Af en saa tung Vare som Cement køres der ikke saa mange Tønder paa en Vogn, og naar Cementen f. Eks. skal køres fra Københavns Havn til langt ud i Byens Periferi, er det betydelige Omkostninger, der løber paa. Naar det ærede Medlem vil tale om, hvad